

Uchwała Nr XLII/316/2010
Rady Gminy i Miasta Raszków
z dnia 30 września 2010 r.

w sprawie przyjęcia Programu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną na lata 2010 – 2015 dla Gminy i Miasta Raszków.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 17 ust.1 pkt.13 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (t. j. Dz. U. z 2009r. Nr 175,poz.1362 z późniejszymi zmianami) Rada Gminy i Miasta Raszków uchwala, co następuje :

§ 1. Przyjmuje się do realizacji Program Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną na lata 2010 – 2015 dla Gminy i Miasta Raszków, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Raszków.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik
do uchwały Nr XLII/316/2010
Rady Gminy i Miasta Raszków
z dnia 30 września 2010 r.
w sprawie przyjęcia Programu Profilaktyki i Opieki
nad Dzieckiem i Rodziną na lata 2010 – 2015
dla Gminy i Miasta Raszków.

Program Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną na lata 2010 – 2015 dla Gminy i Miasta Raszków

Podstawą prawną opracowania Gminnego Programu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną jest art.17 ust. 1pkt. 13 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej / tj.Dz. u. z 2009r. Nr 175, poz. 1362 z póź. zm./.. Przepis ten stanowi iż samorządy lokalne w pełni odpowiadają za tworzenie i funkcjonowanie lokalnego systemu opieki nad dzieckiem, w tym również same finansują działania z tego zakresu. Tak duży nacisk położony na budowę lokalnego systemu opieki wynika stąd, że środowisko lokalne obok rodziny stanowi najważniejszy czynnik socjalizacji, nieodłączny i nieuchronny element otoczenia życia jednostki. Rodzina z kolei jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtuje jego osobowość, system wartości, poglądy , a także styl życia. Rodziny nic i nikt nie jest w stanie zastąpić. Bowiem wytworzenie bezpośrednich, indywidualnych i osobistych związków, których ciepło jest niezbędne do zaspokojenia potrzeb miłości, przynależności i szacunku, a także prawidłowego rozwoju psychicznego jej członków możliwe jest w naturalnej, biologicznej rodzinie.

W zależności od miejsca i czasu rodzina przybierała bardzo zróżnicowane formy i dlatego istnieje wiele definicji ją określających. R. Wroczyński określa rodzinę , jako środowisko naturalne , do którego przynależność wynika z samego faktu urodzenia. Twierdzi, że jest ona ...” instytucją równie dawną jak społeczne życie człowieka, która stanowiła zawsze główną komórkę życia społecznego. Podstawową w sensie biologicznym, zapewniającą ciągłość generacji, i społeczno-kulturowym, wdrażając młodą generację w podstawy życia społeczno—kulturowego”.

Ogromne zainteresowanie sprawami rodziny wynika z jej wpływu na rozwój fizyczny, psychiczny, społeczny jej członków, w szczególności dzieci. Rodzina przez zamierzone oddziaływanie opiekuńcze i wychowawcze, a także przez niezamierzony wpływ wynikający ze wzajemnych stosunków uczuciowych i zespołu interakcji między członkami oraz różne wzorce osobowe rodziców przyczynia się do psychicznego, fizycznego i społecznego rozwoju dziecka. Dzięki tym oddziaływaniom przygotowuje je do samodzielnego życia w społeczeństwie, które podejmuje już jako dorosły człowiek.

Czasy współczesne nie są jednak sielanką dla rodziny , znajduje się ona bowiem pod naporem wielu czynników i oddziaływań zewnętrznych, które wpływają na jej wielorakie przemiany. Jedne z nich wywierają pozytywny wpływ na rodzinę i polepszają jej warunki życia / np. postęp

techniczny, osiągnięcia medycyny itp./inne zaś powodują jej dezintegrację i dezorganizację, naruszają podstawowe normy funkcjonowania rodziny i jej członków. Wiele takich sytuacji można przewidzieć i przygotować się do nich, ale jest wiele takich, których przewidzieć nie można: m.in. ciężka choroba członków rodziny, kalectwo, nałóg, śmierć, kłopoty zawodowe, utrata pracy.

Zmieniająca się sytuacja społeczno-gospodarcza spowodowała olbrzymie przemiany w życiu rodziny, a co za tym idzie pojawiły się zagrożenia powodujące niejednokrotnie kryzys rodziny. Nastąpił rozpad rodzin dużych, wielopokoleniowych, zintegrowanych przestrzennie i społecznie, na rzecz rodzin małych, dwupokoleniowych. Zwiększyła się liczba rodzin niepełnych, nastąpił wzrost liczby rozwodów, związków nieformalnych, rodzin małodzieńskich oraz zwiększyła się liczba małżeństw bezdzietnych, sierot społecznych.

Przemiany społeczno-gospodarcze ostatnich lat spowodowały również zmiany w poziomie aktywności zawodowej. Na skutek reorganizacji rynku pracy, spadku zapotrzebowania na niektóre zawody pojawiło się zjawisko bezrobocia, które dotknęło wiele rodzin, a co za tym idzie stało się źródłem konfliktów, spadku dochodów i obniżenia stopy życiowej. Te negatywne zjawiska wynikające z trudności rynku pracy, braku stabilizacji warunków życia i ich drastycznego pogarszania się, poświęcania mniejszej ilości czasu dla rodziny z powodu konieczności ciągłego poszukiwania źródeł zarobkowania, między innymi poprzez częste wyjazdy poza granice kraju, powodują wielkie zagrożenia dla rodzin i są źródłem wielu kryzysów.

Zła kondycja finansowa wielu rodzin powoduje złą kondycję psychiczną, poczucie bezradności, niemocy. Poważnym problemem, który dotyka rodzinę jest nadużywanie alkoholu. Jest on przyczyną rozpadu wielu rodzin, a także przestępstw przeciwko rodzinie / przemoc w rodzinie, zaniedbania w rodzinie, picie nieletnich, wykorzystywanie seksualne/. Patologie w rodzinie, brak właściwej opieki nad dziećmi, zaniedbania, nieporadność, niewłaściwe wzory zachowań, w rodzinie stają się przyczyną niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, które przejawia się w picciu alkoholu przez nieletnich, paleniu papierosów, wagarach, narkomanii czy kradzieży, a także agresji, nadpobudliwości, trudności w nauce, braku umiejętności funkcjonowania

w grupie rówieśniczej, w środowisku. Dzieci borykają się z problemami natury emocjonalnej, a niekiedy nawet psychicznej. Główną przyczyną powstania dysfunkcji jest brak odpowiednich wzorców z jakich mogą brać przykład dzieci wychowujące się w rodzinach dysfunkcyjnych, zagrożonych patologią oraz nieumiejętność zachowania się w sytuacjach problemowych.

Jak wynika z przeprowadzanych badań czynnikiem mającym największy wpływ na branie narkotyków przez dziecko jest nieprawidłowa spójność rodziny, brak lub poważne zaburzenia więzi emocjonalnych z dziećmi, konflikty na tle kulturowym, światopoglądowym. Gdy rodzina będzie wewnętrznie spójna obroni się przed zagrożeniami społecznymi i cywilizacyjnymi jakie niosą dzisiejsze czasy. A prawidłowe relacje pomiędzy poszczególnymi członkami rodziny są niezwykle ważne dla prawidłowego rozwoju i funkcjonowania dziecka w społeczeństwie.

Zadaniem pomocy społecznej jest zapobieganie powyższym problemom poprzez tworzenie systemu wspomagającego rodzinę, dzieci i młodzież, w taki sposób, aby była w stanie samodzielnie zmierzyć się z własnymi problemami.

Pomoc rodzinie winna również mieć na celu podtrzymanie umiejętności uczestnictwa w życiu społeczności lokalnej i pełnieniu ról społecznych poprzez wzmocnienie zasobów tkwiących w poszczególnych członkach rodziny, poprawę jakości życia rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym, wspieranie rodziców w pełnieniu funkcji opiekuńczo-wychowawczych.

Aby skutecznie zapobiegać dysfunkcji rodziny konieczne jest zaangażowanie wszystkich instytucji we wspieraniu rodziny. Najważniejszą sprawą jest zapewnienie odpowiednich warunków rozwoju dla dzieci i młodzieży, aby zapobiegać powielaniu nieprawidłowych wzorców w przyszłości. Pozostawienie rodzin bez fachowego wsparcia i różnorodnej pomocy specjalistycznej spowoduje wzrost zjawiska dalszej degradacji rodzin i skutkować będzie różnorodnymi konsekwencjami, którymi najbardziej zagrożone będą dzieci.

Rodzina, w pierwszej kolejności, powinna mieć możliwość samodzielnego zmierzenia się ze swymi problemami, co pozwala zwiększyć jej szansę na prawidłowe funkcjonowanie w środowisku oraz stymuluje aktywność własną, wyzwala potencjał i pozwala na uczenie się nowych umiejętności. Natomiast pomoc powinna być nakierowana na wsparcie dziecka w rodzinie i w środowisku lokalnym przy wykorzystaniu grup samopomocowych, organizacji pozarządowych i innych instytucji działających na rzecz rodziny i dziecka; wsparcie instytucjonalne w sytuacji, gdy osoba, jej otoczenie, rodzina, środowisko lokalne, staje przed problemami, których samodzielnie nie potrafi rozwiązać. Formy wsparcia dziennego powinny być wykorzystane przed formami całodobowymi.

Głównym celem programu jest wypracowanie spójnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną.

Cele operacyjne:

1. Poprawa jakości życia rodzin zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym .

Kierunki działań:

- profilaktyka poprzez edukację i wczesne interweniowanie w rodzinach zagrożonych dysfunkcją;
- świadczenia z pomocy społecznej dla rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej;
- rozwój poradnictwa i terapii rodzin przeżywających trudności związane z wychowaniem dzieci o szczególnych potrzebach wychowawczych; ;
- ochrona rodzin przed utratą bezpieczeństwa socjalnego – wsparcie dla rodzin z osobami długotrwale bezrobotnym;
- aktywizacja rodzin bezrobotnych i pomoc w znalezieniu pracy;
- szkolenia z zakresu prawidłowego gospodarowania budżetem domowym;
- profilaktyka uzależnień;
- zapewnienie dzieciom i młodzieży z rodzin o niskich dochodach posiłków w szkołach, wyprawki szkolnej, stypendiów;

2. Wspomaganie wartości i wyzwalamie zasobów tkwiących w rodzinach:

Kierunki działań:

- Zapobieganie umieszczeniu dziecka poza rodziną naturalną poprzez pomoc i wsparcie rodziny w jej problemach opiekuńczo-wychowawczych;
- praca z rodziną niewydolną wychowawczo i pomoc w przywróceniu więzi rodzinnych - pomoc w odzyskaniu dziecka umieszczonego w placówce lub rodzinie zastępczej;
- wspieranie rodziców w ich zadaniach wychowawczych;
- pomoc psychologiczna dla rodzin mających problemy opiekuńczo-wychowawcze;

- rozwój profilaktyki niedostosowania społecznego i przeciwdziałanie przestępczości wśród dzieci i młodzieży poprzez tworzenie i umacnianie środowiskowych form pomocy dzieciom i rodzinie / świetlice/;
- inicjowanie programów służących rozwojowi rodziny i młodego pokolenia;
- rozwój usług profilaktyczno-wspierających skierowanych do rodzin dysfunkcyjnych – rozwój pracy zespołowej / pracownik socjalny wraz z psychologiem pracuje z konkretną rodziną/;
- pozyskiwanie środków na bezpłatne korzystanie z pomocy psychologicznej, socjalnej i prawnej poprzez opracowywanie programów z zakresu opieki nad dzieckiem i rodziną.
- organizowanie na terenie placówek oświatowych szkoleń i zajęć informacyjno-warsztatowych rozbudowujących wiedzę rodziców na temat roli rodziców w wychowaniu dziecka i zapobieganiu uzależnieniom dzieci i młodzieży;
- włączenie rodziców w proces dydaktyczno-wychowawczy dzieci.

3. Promowanie zdrowego stylu życia wśród dzieci i młodzieży:

Kierunki działań:

- Wykorzystanie istniejącej bazy sportowej oraz systematyczna rozbudowa bazy służąca aktywności sportowej i rekreacyjnej oraz uczestnictwo dzieci i młodzieży w zajęciach sportowo-rekreacyjnych.
- Promocja zdrowego spędzania czasu wolnego przez młodzież, sprzyjająca rozwojowi zainteresowań i przeciwdziałania nudzie.
- Organizacja zajęć pozalekcyjnych

Zakładane efekty realizacji programu

1. Poprawa stanu bezpieczeństwa dzieci, młodzieży i rodziny.
2. Możliwość racjonalnego podejmowania działań w zakresie rozwiązywania problemów rodziny i dziecka.
3. Poprawa stanu zdrowia dzieci i młodzieży, w szczególności poprzez rozwój sportu i rekreacji,
4. Uświadomienie rodziców w zakresie norm i wartości społecznych gwarantujących prawidłowy przebieg procesu wychowania,
5. Wzrost świadomości dzieci i młodzieży na temat zdrowego stylu życia, przeciwdziałania uzależnieniom i biernym formom spędzania wolnego czasu,
6. Wzrost świadomości rodzin na temat uzyskania pomocy, wsparcia w różnych dziedzinach,
7. Zwiększenie możliwości na pozyskanie dodatkowych środków na różne formy pomocy rodzinie i dziecku.
8. Skuteczne wspieranie rodzin dysfunkcyjnych.
9. Nawiązanie ścisłej współpracy pomiędzy instytucjami, placówkami i służbami społecznymi w zakresie podejmowania wspólnych działań na rzecz dobra dziecka i rodziny, co pozwoli na efektywne rozwiązywanie problemów społecznych.
10. Ograniczenie przestępczości wśród nieletnich.

Realizatorzy programu

1. Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Raszkowie
2. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
3. Placówki Oświatowe z terenu Gminy i Miasta
4. Komisariat Policji w Raszkowie.
5. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Zdrówko”
6. Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury
7. Stowarzyszenia i kluby sportowe;
8. Organizacje pozarządowe, które swoim działaniem wspierają dziecko i rodzinę.

Uzasadnienie
do uchwały Nr XLII/316/2010
Rady Gminy i Miasta Raszków
z dnia 30 września 2010 r.

w sprawie przyjęcia Programu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną na lata 2010 – 2015 dla Gminy i Miasta Raszków.

Art. 17 ust.1 pkt.13 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (tj. Dz.U. z 2009r. Nr 175,poz.1362 z późniejszymi zmianami) zobowiązuje gminy do tworzenia gminnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną. Jest to zadanie własne gminy o charakterze obowiązkowym. Opracowanie i realizacja Programu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną na lata 2010 – 2015 dla Gminy i Miasta Raszków pozwoli na stworzenie gminnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną. Program ten zawiera konkretne zadania do realizacji i wskazuje instytucje, które odpowiadają za jego realizację.

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.